

opusdei.org

Rugsėjo 8 d. Švč. Mergelės Marijos gimimas

Rugsėjo 8 d. švenčiame Švč.
Mergelės Marijos gimimą.
Šventė vyksta praėjus
devyniems mėnesiams nuo
Marijos Nekaltojo prasidėjimo
iškilmės (gruodžio 8 d.).

2024-09-08

Buvo praėję daug amžių nuo tada,
kai Dievas Rojaus prieangiuose
pažadėjo mūsų pirmiesiems tėvams
Mesijo atėjimą. Šimtus metų Izraelio

tautos, dieviškųjų pažadų turėtojos, viltis buvo susijusi su mergele iš Dovydo giminės, kuri pradės ir pagimdys Sūnų, kurį pavadins Emanuelio vardu – tai reiškia „Dievas su mumis“ (Iz 7, 14). Karta po kartos pamaldūs izraelitai laukė Mesijo Motinos gimimo – tos, kuri turės pagimdyti, kaip skelbė Michėjas, galvodamas apie Izaijo pranašystę (plg. Mch 5, 2).

Sugrįžus iš Babilono tremties, Mesijo viltis Izraelyje tapo dar gyvesnė. Ta žeme dar prieš pat krikščionių eros pradžia lyg perbėgo susijaudinimo banga. Atrodė, kad daug senų pranašysčių kreipė ta linkme. Vyrai ir moterys neramiai laukė tautų Išsvajotojo. Vienam jų, senoliui Simeonui, Šventosios Dvasios buvo apreikšta, kad jis nemirsiąs, kol pamatysiąs pažado išsipildymą (plg. Lk 2, 26). Ona, senyvo amžiaus našlė, pasninkais ir maldomis prašė Izraelio atpirkimo. Jie abu džiaugėsi

didele privilegija pamatyti ir savo rankose laikyti kūdikėlį Jėzų (plg. Lk 2, 25–38).

Net pagonių pasaulyje, kaip patvirtina kai kurie Senovės Romos liudijimai, netrūko ženklų, kad vyksta kažkas didingo. Ta pati *pax romana*, Romos taika, – visuotinė taika paskelbta imperatoriaus Oktaviano Augusto likus keliems metams iki mūsų Viešpaties gimimo – buvo pranašingas ženklas, kad tikrasis Taikos kunigaikštis netrukus turėjo ateiti į žemę. Subrendo laikas priimti Išganytoją.

Atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų įstatymui, kad atpirktų esančius įstatymo valdžioje ir kad mes įgytume įvaikystę (Gal 4, 4–5). Dievas kruopščiai renkasi savo Dukrą, Sužadėtinę ir Motiną. Švenčiausioji Mergelė, labai didelė Ponia, labiausiai numylėtas Dievo kūrinys,

pradėta be gimtosios nuodėmės atėjo į mūsų žemę. Ji gimė apsupta gilios tylos. Sakoma, kad buvo ruduo, laukai tebemiegojo. Nė vienas jos amžininkų nesuvokė, kas vyksta. Šventė tik angelai danguje.

Evangelijose randame dvi Kristaus geneologijas. Ta, kurią pateikia šv. Lukas, labai tikėtina, yra Marijos geneologija. Žinome, kad ji priklausė žymiai giminei, ji buvo Dovydo palikuonė, kaip skelbė pranašas kalbėdamas apie Mesiją: iš Išajo kelmo išaugs atžala, iš jo šaknies pražys pumpuras (Iz 11, 1), ir, kaip patvirtina šv. Paulius rašydamas romiečiams apie Jėzų Kristų, kūnu Jis yra kilęs iš Dovydo giminės (Rom 1, 3).

Vienas apokrifinis antrojo amžiaus raštas (žinomas kaip Jokūbo protoevangelija) mums leidžia sužinoti jos tėvų vardus – Joakimas ir Ona – kuriuos Bažnyčia mini

liturginiame kalendoriuje.

Tradicijoje kaip Marijos gimimo vieta kartais nurodoma Galilėja arba, kas atrodo labiau tikėtina, šventasis miestas – Jeruzalė. Joje atrasti penktojo amžiaus bizantinio stiliaus bazilikos griuvėsiai; pastatas yra ant vadinamojo šv. Onos namo, visiškai šalia Betzatos maudyklės. Ne be priežasties liturgija Marijai priskiria šiuos Senojo Testamento žodžius: „Taip mieste, kurį jis myli, man davė poilsio vietą, – Jeruzalėje yra mano valda“ (Sir 24, 11).

Iki Marijos gimimo žemė skendėjo tamsoje, nuodėmės rūke. Jai gimus, pasauliui patekėjo išganymo aušra, kaip pranašiškas dienos artumo ženklas. Tokiais žodžiais Bažnyčia pagerbia Dievo Motinos gimimą: „Tavo gimimas, Dievo Gimdytoja Mergele, apreiškė džiaugsmą visam pasauliui: iš tavęs gimė teisumo Saulė – mūsų Dievas Kristus“ (valandų liturgija, rytmetinė malda).

Tačiau pasaulis to dar nežinojo.
Žemė tebesnūduriavo.

José Antonio Loarte

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/svc-mergeles-marijos-
gimimas/](https://opusdei.org/lt-lt/article/svc-mergeles-marijos-gimimas/) (2025-04-04)